

RONDOM DE VERVANGINGSWAARDE ¹⁾

door G. K. H. Hinnen

In het artikel „Vervangingswaarde en prijspolitiek in heden en verleden” van Prof. Dr H. J. van der Schroeff in het M.A.B. van October 1950 komt aan het slot de volgende zin voor:

„Ook in de vroegere, in bovenstaand overzicht geschetste, perioden, toen bij overheidsbesluit de toepassing van de vervangingswaarde werd uitgeschakeld, heeft de prijsstijging een vermindering van het inkomen tot gevolg gehad, een vermindering echter, die gecamoufleerd en gemuileerd door een samenstel van vigerende fiscale bepalingen niet tot uitdrukking is gekomen”.

Het komt mij niet ongewenst voor hiertegenover de visie van de Minister van Financiën te stellen. In de Memorie van Toelichting betreffende de Wet Belastingherziening 1950 zegt hij:

„De door sommigen bepleite principiële overgang naar een stelsel, waarbij in beginsel wordt uitgegaan van de vervangingswaarde — hoe men zich een zodanig stelsel ook moge denken — zou naar het oordeel van de ondergetekende onverantwoord zijn. Welke betekenis aan het leerstuk der vervangingswaarde ook bij de kostprijsberekening toekomt, over de wenselijkheid, gezien vanuit een algemeen economisch gezichtspunt, van een transponering daarvan op fiscaal gebied bestaat allerminst eenstemmigheid en de gevolgen er van laten zich niet overzien. Het baart dan ook geen verwondering, dat men nog in geen land daartoe is overgegaan. Voor de ondergetekende heeft dan ook de doorslag gegeven niet een bedrijfseconomisch leerstuk — van hoe grote waarde op zichzelf ook — doch de financieel-economische toestand van dit ogenblik in verband met het cardinale belang van een noodzakelijke vernieuwing van het productieapparaat”.

Verder in de Memorie van Antwoord:

„Evenals ten aanzien van andere groepen van belastingplichtigen dient ook bij de belastingheffing in de sfeer van de ondernemingen in het algemeen van nominale bedragen te worden uitgegaan en slechts dan een afwijking te worden toegestaan, indien de omstandigheden daartoe nopen. Een tegengestelde mening zou slechts kunnen steunen op de sociaal en economisch niet aanvaardbare stelling, dat, zolang het vermogen van de ondernemingen reëel niet toeneemt, de belastingdruk geheel door niet-ondernemers moet worden gedragen, en dan uiteraard los van de vraag of het reële vermogen van laatstgenoemden evenmin is toegenomen of zelfs is achteruitgegaan”.

---

¹⁾ Deze bijdrage werd vóór het verschijnen van het December-nummer ontvangen, doch kon niet meer in het December-nummer worden opgenomen. Red.